

Видіння 7000

Глобальна інформація

**Біблійне пророцтво
має останнє слово**

**Сповіщені події стають
Реальністю**

**Божий шлях до нас є нашим
шляхом до Бога**

Шановні пані та панове!

Вам потрібно всього лише кілька хвилин вашого дорогоцінного часу, щоб прочитати цей короткий виклад. Ми насправді живемо в дуже бурхливій епосі. Щоденно ми чуємо новини про особливі події. Що раніше відбувалося і повідомлялося протягом одного століття, сьогодні воно стало частиною майже щоденних новин. Стихійні лиха, масове голодування, військові бойові дії, племінні чвари і страти, етнічне "очищення", релігійно мотивований тероризм, неймовірні злочини, злочинність будь-якого роду, вся ця інформація представлена по всьому світу. У тій самій країні, на західному узбережжі горять сотні квадратних кілометрів лісів, а на східному узбережжі почалася буря з руйнівними наслідками. Нічого вже не має колишнього. Майже кожен чоловік промовив це після 11 вересня 2001 року, коли сталися напади на вежі Всесвітнього торгового центру в Нью-Йорку та будівлю Пентагону у Вашингтоні. Не існує ефективних рішень, ні національних, ні міжнародних, для політичних, економічних та соціальних проблем.

У цій брошурі ми хочемо представити коротко поточні події в світлі біблійних пророцтв. Минуло близько 6000 років з тих пір, коли перші люди вперше побачили світло цього світу. Приблизно підраховуючи, від Адама до Авраама пройшло 2000 років, від Авраама до Христа 2000 років, і від народження Христа, від початку відліку нашої ери, також 2000 років. Справедливо ми запитуємо самих себе, чи перехід не тільки в інше століття, але й в інше тисячоліття не принесе щось незвичайного також і в історію людства.

З переходом в нове тисячоліття збільшилися різні спекулятивні уможляди. Експерти прогнозують похмуру картину найближчого майбутнього, особливо щодо Близького Сходу. Так, є навіть такі, як той депутат на конгресі в С.Ш.А, який голосно сказав, що ми можливо є першим поколінням, яке має побоюватися, що воно буде останнім в цій цивілізації. Відкрито говорять про "есхатологію" і про "апокаліптичне пекло", які

незабаром можуть несподівано обрушитися на земну кулю. Очевидно, що людство стурбоване тим, що станеться в найближчому майбутньому. Невже ці такі важливі теми залежать від нас, ясновидців? Чи повинні ми звертатися до філософів та розтлумачувати їх? Або може слід відвідати ворожок та астрологів? Чи ми повинні повернутися до Нострадамуса, або до інших самозваних "пророків", щоб знайти поради та пояснити пророкування? Або може все таки ми можемо знайти істинні і достовірні відповіді на всі ці питання в Святому Писанні? Так, безумовно, тому що в ньому написано: „... ми маємо слово пророче певніше. І ви добре робите, що на нього вважаєте, як на світильника, що світить у темному місці, аж поки зачне розвиднятися, і світова зірниця засяє у ваших серцях.“ (2 Петра 1:19).

Адже актуальна інформація з Святого Писання є необхідною та повинна бути благословенною для кожної людини, яка чесно та відкрито хоче дізнатися про речі, які відбуваються сьогодні. Всезнаючий Бог, зміг вже на початку часу уможливити, що б було записано те, що станеться в кінці часу. Люди пишуть історію на основі уже відбутих подій. Але Бог передбачив та написав всю історію людства та "історію спасіння", яка відбувається до створення нового неба та нової землі, поки час знову увіллється у вічність. Події та їх послідовність ясно описані в Святому Писанні. Вони є незворотними та неминучими.

У «Видінні 7000», ми хочемо перш за все звернути увагу на ті події, які безумовно, прийдуть на нас найближчим часом, а потім, показати вихід, до приходу руйнівного суду: „... щоб день той на вас не прийшов несподівано, немов сітка; бо він прийде на всіх, що живуть на поверхні всієї землі” (Від Луки 21:34-36). Що стосується сьогоднішнього розгортання подій, то в Святому Письмі дійсно існують ясні вказівки на підставі "знамення часу": „Так і ви: коли все це побачите, знайте, що близько, під дверима” (Від Матвія 24:33). І навіть якщо здається, що протягом 2000 років нічого особливого безпосередньо з небес не відбулося, і люди не вірять в те, що Бог втручається в історію, проте все зумовлене відбудеться, тому що це передбачено Словом Божим.

Так описані й події в Європі, що відбулися за останні кілька десятиліть, особливо після тієї зміни в жовтні-грудні 1989 року в зв'язку з виконанням біблійного пророцтва. На наших очах народжується "Об'єднана Європа", як це було встановлено в 1957 році в "Римських договорах". Історичні вороги стали друзями. Усунуто суперечливі погляди і думки між заходом і сходом. Розділової лінії, яка проходила по центру Німеччини та через Європейський континент, більше не існує. Утворюється "Спільний Європейський Дім - Об'єднана Європа" в якому всім вистачить місця. З 1 січня 2002 року понад 300 мільйонів людей в дванадцяти країнах змогли розплачуватися єдиною грошовою валютою - "Євро", в тих 12 країнах, які утворили Європейський Союз. З 1 січня 2007 року, існує 27 країн, які формують Європейський союз, населення якого досягає 493 мільйонів людей. Це завершує найважливіший етап європейського об'єднання. З цим знову піднімається перед нашим поглядом "Римська Імперія", остання з чотирьох світових царств, як це бачив пророк Даниїл в Старому Завіті (гл. 2+7). Це відповідає «владі звірини» в Об'явленні, яка повстає з численних європейських народів і якою дивується весь світ (гл. 13). Європейський союз стане найбільшою світовою владою завдяки об'єднанню трьох сил: політичної, економічної та релігійної. Велику роль грає тут не тільки політично-економічна сила, а більш за все релігійна "вершниця" (гл. 17), яка тримає вуздечки правління в своїх руках і керує тим, що відбувається. Цей духовний "світовий авторитет", в особі папства, поважають і визнають всі релігійні і політичні керівники.

Так як в 1989-1990 роках весь світ став свідком розпаду однієї з двох наддержав, те ж саме відбудеться з другою наддержавою, США, яка стала двигуном війни проти тероризму, починаючи з 11 вересня 2001 року і яка все більше втрачає свій вплив у всьому світі, особливо після вторгнення в Ірак. Єдиною силою залишиться Європейський союз і він задасть напрямки світової торгівлі та глобалізації. Римська імперія, яка була створена в 30 році до Різдва Христового, повинна ще раз правити над цією землею, до кінця часу, тому

що написано в пророчому Слові в Біблії: „Четвертий звір четверте царство буде на землі, яке буде різнитися від усіх царств, і пожере всю землю, і вимолотить її та розторощить її.” (Даниїл 7:23).

Фактичний хід подій, навіть теперішній мирний процес, було передбачено в пророцтвах Старого і Нового Завітів. Апостол Павло передбачав це розгортання подій у всіх областях та писав дві тисячі років тому про те, що стає реальністю на наших очах: „бо самі ви докладно те знаєте, що прийде день Господній так, як злодій вночі. Бо коли говоритимуть: **Мир і безпечність**, тоді несподівано прийде загибель на них, як **мука тієї**, що носить в утробі, і вони не втечуть!” (1 до Солунян 5, 2-3). Ключовим словом є „мир”, в тісному зв'язку з „безпечністю, [безпекою]”. Так як зробив 27 жовтня 1986 року Папа, коли запросив 24 січня 2002 року в Ассізі, Італія, представників дванадцяти основних світових релігій, щоб приєднатися до мирної конференції. Але уступка правді, що релігії несуть відповідальність за минулі війни, привела до спільної заяви, в якій всі релігії зобов'язалися опиратися війні і тероризму та боротися за мир і справедливість на землі.

Коли в 1985 році прийшов до влади Михайло Горбачов, відбулися одна за одною "конференції з питань миру та безпеки". "Наради на Вищому рівні", що увійшли в історію, привели до ослаблення напруженості між сходом і заходом, уможливили возз'єднання Німеччини та добилися незалежності країн Східної Європи. Зараз політичних діячів сильно цікавить цей передбачений «мир» та особливо «безпека» по всьому світу. Ці поняття все частіше використовуються переважно в зв'язку з подіями на Близькому Сході. Ізраїль все більше стає "гарячою точкою" подій в світовій політиці в той же час включаючи і Єрусалим, який стане "важким каменем" для всіх навколишніх народів, як це пророкував пророк Захарія (гл. 12).

Коли новини про Бін Ладена, про Мулла Омара, про Тора Бора, про Афганістан, Ірак та Ал Каїду зблякнуть, тоді рішення "великої проблеми" буде під рукою. Як це вже сказано в пророчому Слові, буде проголошено мир. На жаль, це буде

тільки "позірний мир" здобутий завдяки багатьох компромісів, досягнутих політиками шляхом переговорів, "благословенний" найвищим релігійним авторитетом, навіть якщо Ізраїль жертвує "територіями для миру" а територія арабських країн в 640 разів більше, ніж територія Ізраїлю. Але, як написано, саме тоді несподівано прийде раптова загибель на людство. Цей час дуже близько, тому ми потребуємо просвіти згори.

ВИГАДАНІ ТРАДИЦІЇ

Кожен народжується в певному світогляді, і більшість з них залишаються з ним до кінця свого життя, не розмірковуючи над ним, тим не менше, не переконавшись в його правильності або неправильності. Більшість знають тільки загальноприйняті масштаби, а досконалого Божого Слова не знають. Зберігання вірності успадкованим традиціям є частиною головних забобонів. І багато хто з тих, які виконують і дотримуються своїх релігійних обов'язків, хочуть насправді, щоб їх не турбували Ісусом Христом та біблійними темами. Все більше людей доходять до висновку, що вони були введені в оману і обдурені політикою та релігією, з Богом або без Бога. Причина цього стану та розвитку походить, не в останню чергу, від різних релігій. Звичайно, для більшості людей склалося таке враження, що їхні релігійні керівники роблять все можливе, щоб направити їх на правильний шлях. Від народження до смерті люди тішаються ритуалами та порожніми церемоніями, ніколи не дізнавшись про звістку про спасіння, не дізнавшись про особисте спасіння та не знайшовши внутрішній мир в Бозі.

Основні християнські конфесії з їх організованими структурами не є винятком. Вони всі зберігають благочестиву зовнішність, але прийшов час, коли вони повинні піддати себе "перевірці Слова", погодитись на їх порівняння з тим єдиним справжнім стандартом, який є церква з самого початку. Настав час істини! Необґрунтовані посилання на Христа, Апостолів або Біблію ще нікому не принесли користь. Державні церкви і незалежні релігійні церкви, до найменших релігійних громад,

застосовують біблійні тексти змодельовані за їх поглядами. Потім це називають "Єдність в різноманітті". Насправді, сьогоднешнє традиційне християнство не має нічого спільного з первісною церквою. Ні Римська католицька церква не бере свій початок від Христа або Петра, як це загально вважається, а вона утворилася у вигляді ієрархічної організації та пануючої церкви тільки в період Костянтина на церковному Нікейському соборі в 325 році після Христа в «Римській Імперії». Тільки протягом часу, так звана «державна церква» стала організацією зі своєю власною ієрархією. Ранні століття церковної історії пройшли, нічого не знаючи про папу або державну церкву. В 380 році римські імператори Феодосій і Граціан заборонили загальну релігійну свободу. Рік пізніше, "християнство" було оголошено державною релігією та стало обов'язковим для всіх громадян імперії. Тільки в 441 році, Лев I. взявши за основу текст із книги Матвія 16:18 сказав про "апостольське спадкоємство". Остаточо завершеним став цей процес під керівництвом імператора Юстиніана (527-565 рік), який зробив священників державними службовцями. Насправді можна говорити про католицьку церкву тільки від цього часу.

Ту саму Біблію тлумачиться сьогодні в сотні різних способів, відповідно до традиції батьків церкви. Замість Божественного Одкровення стали постійно виникати нові людські вчення, тлумачення, статuti і догми, які не мають біблійної основи. Невже це не так, що кожен спорудив своє власне релігійне царство, свою державу, під приводом, що це Царство Боже? Незважаючи на все це, залишається вірним тільки одне те, що Ісус Христос будує та вдосконалює Свою власну Церкву посеред церков цього світу. У Бога є свій план з людством, якого він приводить у виконання. Щоб Його зрозуміти, ми повинні звільнитися від успадкованих думок та повернутися до вихідної точки, а саме до Слова Божого. Бог не вимагає від жодної людини сліпої віри. Справжня віра має двоє здорових духовних очей і дві стабільні духовні здорові стопи. Вона стоїть на непохитному фундаменті Старого і Нового Завіту та бачить в них план Бога з людством від початку до кінця.

ПОВЕРНЕННЯ ІСУСА ХРИСТА

У Бога, Творця є план зі створінням, а також як Спаситель, у Нього є план зі спасенними. Хто вірить в існування особистого Бога, той переконаний, що Він нічого не залишає на волю випадку. Так говорить Господь: „що звіщаю кінець від початку, і наперед що не сталося ще, і що говорю: Мій замір відбудеться, і всяке жадання Своє Я вчиню“ (Ісаія. 46, 10). „бо вирок закінчений та скорочений учинить Господь на землі.“ (До Римлян 9:28).

Хто знає Святе Писання, той знає, що сповіщення про пришестя Спасителя у всьому Старому Завіті починаючи з Едемського саду (Буття 3), було надією народу Божого. Також і друге пришестя Ісуса Христа, нашого Спасителя, є надією народу Божого з самого початку Нового Завіту - від Його вознесіння. Він сказав: „... Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви.“ (Від Івана 14:3). Ця найбільша в історії спасіння подія, дійсно, дуже близько. Згідно з повідомленнями міжнародної преси в кінці 2000 року, мільйони людей чекали на цю подію. Але, без сумніву, існують також релігійні фанатики, які завжди виступають, щоб дискредитувати справжню віру та справжніх віруючих. Але є також біблійно віруючі люди, які з радістю чекають повернення Ісуса Христа та ведуть нормальний спосіб життя. Вони усвідомлені, зрозумілі, вірні і правдиві в своїх вчинках і ходінні.

Обіцяне повернення Ісуса Христа і наступні оголошені подій безсумнівно відбудуться, але тільки Бог вирішує час і день, коли вони збудуться. Ознаки часу, на які ми повинні звернути увагу, дають нам можливість чітко усвідомити, що час наблизився. **Встановлення точного часу, як це неодноразово намагалися зробити в минулому, є неможливим, а також не потрібним, слава Богу.**

При першому приході Христа справдилися понад 100 пророцтв Старого завіту. Всі значні подробиці про Нього, починаючи з Його надприродного зачаття, Його народження у Віфлеємі, Його служіння, Його страждання і смерті, і до Його

Воскресіння і Вознесіння, були передбачені в старозавітних пророцтвах. Те ж саме виповнюється перед другим пришествям Христа. Це приголомшливо, перечитувати всі відповідні біблійні тексти, які зараз є абсолютно актуальними.

Вже 2000 років тому Апостол Петро бачив у Дусі, що над обітницею повернення Христа будуть знущатися, як це в даний час і відбувається. Основними критиками є невіруючі теологи, які не розуміють Божого плану в часі та способу, як про це написано. Вони стверджують, наприклад, що апостоли і сам Ісус помилилися в останньому розділі Нового Завіту, коли Він сказав: „*Ото, незабаром приходжу.*“ Біблія написана так, щоб охоплювала весь період часу. Кожне написане слово можна протягом усього благодатного часу проповідувати і йому можна вірити. Тільки тоді, коли настане час, для обіцяної події, тоді ця подія насправді збудиться.

Апостол Петро сягає суті цієї теми та пише: „*Насамперед знайте оце, що в останні дні придуть із насмішками глузії, що ходитимуть за своїми пожадливістями, та й скажуть: „**Де обітниця Його приходу?**“*“ На яку Він відповів: „*Не бариться Господь із обітницею, як деякі вважають це барінням, але вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття.*“ (2 Петра 3:3-9). І всі ті, хто призначений був в життя вічне, увірували (Дії Апостолів 13:48). Насмішникам залишається небагато часу, їх сміх і богохульство перетворюється в плач і скрегіт зубів. „*Не обманюйтеся, Бог осміяний бути не може. Бо що тільки людина посіє, те саме й пожне*“ (До Галатів 6:7). За свідченням Священного Писання, Христос скоро повернеться, так як Він обіцяв та візьме Він Своїх до Себе, у славі (1 до Солунян 4), перш, ніж настануть великі скорботні дні (1 до Солунян 1:10).

Під час Його повернення, воскреснуть всі діти Божі умерлі в Христі, а потім ті, що живуть й zostалися з Ним, будуть схоплені разом із ними на хмарах на зустріч з Ним у повітрі, щоб завсіди бути з Господом (1 , Солунян 4). Вони побачать Його та будуть подібні до Нього (1. Івана 3). Це відбудеться так, як передбачило наперед слово Боже.

ВЕЛИЧНЕ ТВОРІННЯ

Здійснення Божественного плану спасіння почалося ще при створенні світу. Звичайно, кожен з нас захоплювався величним творінням. На жаль, не всі ставлять логічним чином Творця перед творінням, хоча загально відомо, що спочатку був годинникар, а потім годинник, так само як і архітектор перед будівлі і т.д. Загально відомо, що існування Бога піддається сумніву, а Його творіння вважається неправдоподібним, особливо від тоді, коли люди своїми великими винаходами досягли здавалося б неможливого і від тоді, коли Дарвін опублікував свої тези в 1859 році. Філософи атеїсти зуміли зробити свої суперечливі і необґрунтовані теорії в останні століття правдоподібними, і одночасно з цим повалили людство в зневіру. Бога не визнають а людину відзначають. Навіть було висунуто твердження, ніби все виникло самим собою. Хто в це вірить, може точно так же заперечувати власного батька та свою матір, і стверджувати, що він створився сам по собі та є результатом еволюції.

Хто може уявити собі, що Всесвіт в його нескінченності, з незліченними сузір'ями в досконалій гармонії, утворився сам по собі, наприклад, в результаті стародавнього вибуху? Дотепер ще ніхто не знайшовся, щоб поліпшити найменше в могутньому творінні. Подумайте тільки про численних істот в світовому океані, яким надані ідеальні умови життя, або про мільйони видів тварин та птахів на всіх материках, і про те, як досконало пристосувалися вони до кліматичних умов.

Так, як Творець створив та упорядкував Своїм всемогутнім Словом все з самого початку, так це все існує до сьогоднішнього дня. З часів створення землі, щороку сіють і збирають урожай, як це Господь Бог встановив: *„Надалі, по всі дні землі, сімба та жнива, і холоднеча та спека, і літо й зима, і день та ніч не припиняться!“* (Буття 8:22). Тільки там, де людина втручається в природу, утворюються нерівності. Щодня отримують харчування мільярди людей, і якби все правильно було розподілено, то нікому не довелось б голодувати. Щороку Бог

підкується не тільки про нас, але й про незліченних живих істот, але через природу Він велично проповідує нам про життя, смерть і воскресіння. Щовесни пробуджується нове життя, яке приносить нові плоди. Потім слідує літо з багатими врожайми. Надалі настає осінь, листя падають з дерев і природа вмирає. Слідує зимова сплячка, і наступною весною неодмінно знову відбувається прокидання природи в тій же самій ритмічності. *„тому, що те, що можна знати про Бога, явне для них, бо їм Бог об'явив. Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання.“* (До Римлян. 1:19-20).

І той факт, що всі живі істоти розмножуються за їх родом, залишається назавжди незмінним. Ще сьогодні висівають таке саме насіння, яке виростало в перший раз при створенні землі. Ростуть ті самі дерева з тими самими плодами, і живуть ті самі види тварин на землі. Також і люди, вінець творіння, залишаються такими ж, якими були тоді Адам і Єва. Їм були передані творчі здібності. Це проявилось дуже ясно протягом останніх ста років і особливо останніх п'ятдесят років. Ми бачили еволюцію від кінного воза до літака та космічного польоту. Людина досягає всього, що собі запланувала, як промовив Господь: *„... а це ось початок їх праці. Не буде тепер нічого для них неможливого, що вони замишляли чинити.“* (Буття 11:6). Тому я усвідомив 9 грудня 1995 року, коли астронавт корабля "Апполон - 16," генерал у відставці, Др. Чарльз Дьюк, розповів про своє відвідування місяця в квітні 1972 року.

Тільки одне не в змозі зробити людина, а саме - створити життя. Ті, які вірять в еволюцію і говорять про первинну клітину, повинні все-таки нам сказати, хто в цьому випадку створив цю клітину і хто поклав в неї життя. Тут можна було б поставити також питання, хто поставив у всі живі істоти інстинкт до розмноження? Чому люди, які відкидають Бога, не сіють приготоване штучним шляхом насіння пшениці? Тому що я точно знаю, що таке насіння не зійде, тому що не має в собі зародка життя. Кожна розсудлива людина, мала би поставити суверенного всемогутнього Творця перед існуванням

могутнього, всеосяжного, величного творіння. Якби люди не відвернулися від Нього, то вони могли б вільно вірити Його Слово і Його щоденним повідомленням про творіння, яке стає реальністю на наших очах. Бог і Його Слово вічно залишаються істинними та достовірними для всіх тих, хто гідний вірити.

ПРИЗНАЧЕНІ ДО СПІЛКУВАННЯ З БОГОМ

З волі Бога, з самого початку люди були призначені жити в спілкуванні з Ним. Тому вони, незалежно від релігії або раси, прагнуть поклонятися вищій істоті. Всі вони відчують в собі невизначене спонукання до поклоніння, і відрізняється тільки те, яким чином вони це практикують. Якщо хтось не знаходить нічого релігійного, кому б він міг поклонятися, то він буде поклонятися дияволу, пристрастям, спорту або будь-якому іншому хобі, або ідоліві. Це глибоке бажання, яке носить в собі кожна людина, будь то бідна чи багата, може бути задоволено тільки чимось божественним.

Віруючі євреї моляться Богові, який за часів Мойсея представився їм особисто, як Бог Ізраїлю. Істинний іудей може вірити тільки в одного єдиного Бога, тому що Він Сам сказав: „Слухай, Ізраїлю! Господь, Бог наш Господь один ...“ Майже 6700 разів написано: "Господь Бог" - "Елохім-Ягве" - в Старому Завіті. Біблейно віруючі іудеї, весь час очікують пришествя Месії та відновлення храму, як це було їм обіцяно.

Мусульмани також моляться до одного Бога, якого вони називають Аллахом. До 11 вересня 2001 року, ми всі вірили через незнання, що Аллаха можна було б порівняти з Елохімом в Біблії. Тепер ми дізналися з багатьох джерел, особливо з деяких енциклопедій, про те, що Аллах був давнім вавилонським богом місяця. Під час Магомета, в Аравії цьому богові поклонялися, як богові родючості. Тому іслам вибрав собі символ півмісяця. Тільки після того, як Магомет поневолив всі племена Аравійського півострову, які поклонялися іншим богам, оголосив бога свого єдиним Аллахом. Він приписав

Аллахові навіть і створення. Потім він почав проповідувати свою власну концепцію про єдинобожжя, але яка не мала нічого спільного з тим, що описано в Святому Писанні. Аллах Могамета не є єдиним істинним Богом Авраама і Мойсея. Аллах не є і ніколи не буде Богом Біблії. У всіх арабських країнах, використовується слово "Аллах" для "Бога", в Біблії і в книгах молебних співів і всі християни звідти поклоняються Аллахові, як богам. Який обман та трагедія через незнання!! Що вони робитимуть тепер, коли правда була нарешті розкрита?

Індуси вірять в їх головну трійцю, яка складається з: Брахми - творця, Вішну - содержитиля і Шиви - руйнівника та відновителя, а також вірять в безліч інших божеств та сподіваються на вченні про те, що в майбутньому житті людина повернеться в кінці кінців, у вигляді тварини та пройде тривалий процес очищення поки не досягне кінцевої мети. Буддисти вірять подібним чином в реінкарнацію та беруть за основу медитацію. Подібно індуїзму та ісламу, тут також марно шукають божественну звістку, яка би принесла спасіння та надію на вічність. У цих релігіях перемога над смертю та вічне життя не можуть знайти своє місце. Але релігія без спасіння та без дійсної надії не є безнадійною та втраченою релігією? Важливим є те, що тут йдеться про відкриту та підтверджену "Божу волю", якої людина повинна дотримуватися.

Так як християнство, як правило, вірить в догму "святої трійці", яка стверджує, що три особи божества існують вічно на небесах, означає, що це християнство не являється більше монотеїстичною релігією, в істинному розумінні цього слова. Тоді ставиться справедливе питання: "Якщо існують три особи божества, які є вічними і всемогутніми, то це виключає існування Єдиного Вічного і Всемогутнього Бога." Якщо взяти до уваги ці безперечні докази, тоді тільки єврейська віра підходить під визначення "монотеїзму". Єдиний і істинний Бог, безумовно, має можливість відкрити та проявити Себе Самого по-різному, як свідчить та підтверджує Святе Писання. У Старому Завіті, невидимий Бог, який є Духом, відкрив нам Себе Самого у видимій формі, як Господь. У Новому Завіті, той

самий Бог, відкрив нам Себе Самого для нашого спасіння, як небесний Отець та в Єдинорожденому Синові Своему, Який є Господь, тут на землі. У Старому Завіті Його відкриття було у духовному тілі, в Новому Завіті він відкрив нам Себе Самого у плоті, щоб нас викупити та повернути до стану дітей Божих, шляхом божественного усиновлення (До Галатів 4: 4 та інші тексти).

Існував такий період часу, в якому перші люди жили в безпосередньому спілкуванні з Господом Богом в раю. У цьому первісному стані невинності, вони нічого не знали про страждання, біль, хвороби або смерть. Будучи творінням Вічного, вони були призначені для вічного життя. Господь Бог дав людям свободу волі, так щоб вони могли приймати рішення для життя або смерті. Вони можуть вибирати між добром і злом, слухняністю і непослухом, вірою і невір'ям. Так це є з усіма нами і сьогодні. Тоді з самого початку справа йшла про слухняність, з чим вони, на жаль, не змогли впоратися: спочатку Єва, а потім Адам. Вона послухалася аргументів та брехні сатани у вигляді змії, була спокушена, впала у гріх та втягла і Адама в нього. Таким чином, гріхопадіння було ідеальним. Внаслідок цього вони переступили Божу заповідь та під впливом противника повинні були померти. Господь Бог виконав Своє попередження та вигнав їх з раю. Зв'язок з Ним було перервано, страждання, хвороба і смерть наступили на все людство, незважаючи на те, що ворог обіцяв: *„Умерти не вмерете! ... і станете ви, немов Боги ...“* (Буття 3).

Щоб ніхто з вас не умивав руки в невинності та не говорив: "Це мене не стосується!", тому що кожен чоловік і кожна жінка, кожна дівчина і кожен юнак зробили б так само, як Адам і Єва - адже, вони роблять точно так і сьогодні. Бог знає нас усіх, і Він знав, що жодна людина не в змозі виконати Його вимоги та заповіді. Проте, Він, у Своїй справедливості, надав нам можливість визнати вчинені беззаконня і непослух по відношенню до Нього.

Якби не було ніякого божественного закону, то ніхто не міг би бути засудженим за його порушення, і ніхто б не вважав за потрібне просити вибачення і спасіння. Ми всі народилися в цьому втраченому та відокремленому від Бога світі, тому нам потрібно з Ним примиритися, народитися через Духа, як народився Син Божий та отримати вічне життя. Совість застерігає всіх, навіть тих, які ніколи не чули божественної звістки та ніколи не читали Біблію. Кожен знає, коли він бреше, обманює, краде, або робить щось неприпустиме. Всі, як бідні так і багаті, добрі чи погані, стали винними перед Богом. Нехай ніхто не каже, що, якщо він ніколи нікого не вбивав, або не вчинив жодного злочину, значить він не зробив нічого поганого. Над усіма стоїть Божий праведний вирок, тому всі повинні померти. У житті немає нічого точнішого, ніж смерть, тому що, *... І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд*“ (До Євреїв 9:27). Ми несемо відповідальність за наші вчинки.

Через гріхопадіння було перервано спілкування з Богом. Але Він подумав про нас, і Він Сам проклав для нас шлях через Того, хто міг сказати: *„Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене.“* (Від Івана 14:6). Господь прийшов до нас у Своїй безмежній любові і милості, щоб ми змогли прийти до Нього.

Оскільки ми стали винні в цьому земному тілі, Йому довелося прийти у такому самому тілі, щоб Єдиний невинний зайняв місце всього людства, щоб взяв вину всіх на Себе та примирив нас з Богом. Це сталося в Ісусі Христі, Господі нашому, Чий заклик звучить наступним чином: *„Прийдіть до Мене, усі втомлені та обтяжені, і Я вас заспокою“* (Від Матвія 11:28). Такі люди, які приходять до Нього можуть бути впевненими, що коли проб'є їх остання година життя, їх дух довіриться Йому і Він завжди дасть однакову відповідь: *„Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю“* (Від Луки 23:43). Той, хто усвідомлено живе без Нього, той помре без Нього. Блаженні тільки ті, хто з Христом живуть і в Ньому вмирають. (До Римлян. 14:7-8; Об'явлення 14:13).

НАДПРИРОДНІ ДІЇ БОГА

Народження Спасителя, як людини, було надприродною Божою дією, в межах природного. Марія народилася на цей світ, як і всі інші люди та потребувала спасіння. Вона була обрана Богом як земна посудина, в яку було поміщено божественне насіння, щоб *Слово стало тілом*. Так само і їй потрібно було пережити спасіння і тому вона була серед тих 120, які пережили подію наповнення Духом Святим недалеко від Єрусалиму, подію, яка є частиною спасіння кожної людини, будучи переживанням, необхідним для нашого спасіння (Дії Апостолів 1: 14; 2:4; і т.д.). Це було засвідчено Писанням, що вона була зарахована до праведних, тому що вірила в дану їй обітницю. Біблія ніколи не говорить про канонізацію або про зарахування до святих деяких із людей, після їх смерті. Біблія говорить тільки про зарахування до праведних тих, хто вірить в Божі обітниці і переживають їх виконання.

Бог спасає тільки одним шляхом, а саме, в поєднанні з вірою в Слові обітниці. Марія повірила в божественну звістку, яку приніс їй ангел Гавриїл, і сказала: *„Я ж Господня раба: нехай буде мені згідно з словом твоїм!“*. Таким чином, Слово стало плоттю і Син Божий народився. Точно так всі чоловіки і жінки повинні вірити в божественну звістку, надати себе в розпорядження Богові і прийняти Слово обітниці. Тільки через це може початися в них божественне життя, наповнене Духом, за допомогою відродження. Після надприродного заснування новозавітної Церкви через вилив Духа Святого в день П'ятидесятниці, про Марію більше не згадується жодного разу до кінця Біблії, ні про Петра, Івана та Якова або Павла або про когось іншого. Вона виконала своє завдання. Йдеться про Ісуса Христа, Який є Єдиним Спасителем, Посередником та Заступником. "Маріологія" є чужою Біблією, антихристиянської і суперечливою по відношенню до Ісуса Христа. Шанування святих, направляє проти Бога, Єдиного, Хто є Духом та гідний поклоніння (Від Івана 4: 23,24), і Який іншому слави не дає (Ісаїя 42: 8).

Ісус Христос є Господь, Який втілювався і таким чином став людиною. Ісус Христос був Богом, а за Духом і за тілом був людиною. Він був святим і безгрішним, тому Він міг взяти всю нашу вину на Себе та помер замість нас. Своєю Кров'ю, в якій було божественне життя, Він здійснив примирення та відпущення для всіх. Але тільки ті, хто вірить, можуть це пережити. Через Його жертву відбулося повне примирення та досконале відкуплення душі, духу та тіла. Через Його воскресіння на третій день, справу спокутування було Божественно увінчано і узаконено. Смерть, пекло і сатана були подолані; Воскреслий є істинним Переможцем на Голгофі. Він являвся Своїм учням після воскресіння протягом сорока днів і повчав їх про Царство Боже (Дії Апостолів 1). Після цього Він був вознесений на небо перед їх очима (Від Луки 24). В цій божественній істині непохитно прикріплена душа всіх біблійних віруючих. Його воскресінням гарантується воскресіння Його дітей, в Його вознесінні стоїть наша надія в тому, що ми будемо взяті до Нього в небесну батьківщину.

Всемогутній Бог ще перед заснуванням світу запланував вічне Царство для Своїх синів та дочок. Відмова людини не може знищити або обезсилити план Божий. Появилася лише тимчасова перерва, яку Бог врахував. Людство, яке добровільно вирішило йти проти Бога і таким чином підкорилося пануванню сатани, було відкуплено Самим Господом, без втручання людини. Відкуплення є історичним актом і одночасно актом спасіння. Через Євангеліє людям приноситься божественна звістка радості і звільнення. Тут мова йде про надання всеосяжної Божої милості. Через силу цього спасіння, діти людей, які від народження були дітьми смерті, стали новонародженими дітьми Божими, які отримали вічне життя, якщо вони приймуть через віру, для них, цей акт спасіння.

Тому що Боже Царство є вічним царством, то всі, хто бажає жити в ньому, повинні мати життя вічне. Тому необхідно, щоб ми народилися знову (Від Івана 3). Насінням для цього відродження згори є Слово Боже (Від Луки 8:11). Воно містить у собі божественний зародок життя. Святий Дух

сходить на всіх тих, хто приймає Слово з вірою і виконує божественне зачаття Божих дітей (Від Матвія 13:38а). Через природне зачаття ми стали земними, тимчасовими створіннями, тобто дітьми людськими. Через надприродне зачаття від Духа ми стаємо дітьми Божими. „... бо народжені ви не з тлінного насіння, але з нетлінного, Словом Божим живим та тривалим.“ (1 Петра 1:23). Коли ми переживаємо нове народження, ми стаємо дітьми Божими і Бог є Отець наш Небесний.

Хто вірить біблійним образом в Господа як Свого Спасителя, той може це пережити особисто. Ця ні з чим незрівнянна милість Бога пропонується всім людям, які її приймають, поки ще триває день благодаті. Ніхто не може собі уявити, як жахливо це буде для людей, які відмовилися від спасіння та перейдуть у вічність, відокремленими від Бога. Найпізніше в смертну годину вони всі постануть перед реальністю про те, що зі смертю не все закінчується, навіть і для тих, хто не вірить в життя після смерті.

БІБЛІЙНЕ ПРОРОЦТВО МАЄ ОСТАННЄ СЛОВО

В даний час перед нашими очима виконуються пророчі передбачення Святого Писання, які призначені для цього часу. По перше, до цієї частини належить повернення Ізраїльського народу до "Обітованої землі". Його розсіяння серед інших народів було передбачено в книзі Повторення Закону 4, і в останні дні його знову буде зібрано (Ісая 14:71; Єремія 30:3; Єремія 31:7-12; Єзекіїля 36-38). Це було підкреслено Ісусом в притчі про "фігове дерево" - символ для Ізраїлю (Осія 9:10) — як особлива ознака проходження часу (Від Матвія 24:32-41).

Бог створив світ за шість днів, а на сьомий день Він відпочивав. Якщо мова йде про "пророчу еру", то один день у Господа як наші тисяча років. Так написано: „Нехай же одне це не буде заховане від вас, улюблені, що в Господа один день немов тисяча років, а тисяча років немов один день.“ (2 Петра 3:8; Псалми 90:4). В

Діях Апостолів 2:17 апостол Петро говорить про те, що передрік пророк Йоїл, а саме про "останні дні" коли буде вилитий Святий Дух, що представляють собою дві тисячі років благодатного часу. „а в останні ці дні промовляв Він до нас через Сина” (До Євреїв 1:2). Те, що ми закінчили 6000 років від початку людства, є таким безсумнівним, як і «День Господній», сьомий день Божий, сьоме тисячоліття може початися в будь-який момент. Бог не керується нашим календарем, і ми можемо очікувати, що "останній день" може початися в будь-яку хвилину. Згідно Об'явленню 20, в Христовому Тисячолітньому Царстві, Він буде зі Своїм народом на землі. Наступний текст свідчить про це: „Блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні! Над ними друга смерть не матиме влади, але вони будуть священиками Бога й Христа, і царюватимуть з Ним **тисячу років**.” (вірш 6). Після очисного процесу, де людські речі згорять у вогні (2 Петра 3:1 та інші тексти), прийде оновлення, і земля буде перетворена в райський стан, в якому панує "істинний мир" і де вовк і ягня пасуться разом (Ісаїя 11:6-9). Стосовно біблійного "Видіння сьомого тисячоліття", ми знаходимо в Слові Божому пояснювальні описи.

Що стосується проходження часу, нам переконливо представлено перед очима божественний відлік часу з "пророчими днями", що стосуються Ізраїльського народу. Через пророка Осію ми дізнаємося точніше в наступному тексті: „Ходіть, і вернімося до Господа, бо Він пошматував і нас вилікує, ударив і нас перев'яже! Оживить він нас до **двох день** (це вже сталося); а **третього дня** нас поставить, і будемо жити ми перед обличчям Його. (це станеться)“ (глава 6:1-2).

Ці два згадані пророчі дні однозначно відносяться до тих минулих дві тисячі років, коли народа Ізраїльського було розсіяно по всьому світу з 70 року Після Христа. З 1948 року знову існує Ізраїльська держава, до якої повернулися євреї із більш ніж 143 країн. Це є доведе виконання божественних обітниць. **Третій день** означає тисячоліття, яке настане найближчим часом, коли Ізраїль визнає Христа як свого Месію і отримає життя заповнене Духом. Апостол Павло писав про

Ізраїль наступне: „Коли ж відкинення їх то примирення світу, то що їхнє прийняття, як не **життя з мертвих?** ... що жорстокість сталась Ізраїлеві почасти, аж поки не ввійде повне число поган. і так увесь Ізраїль спасеться, як написано” (До Римлян 11:15+25-26; Ісаїя 59:20).

Як тільки закінчиться «День спасіння» (Ісаїя 49:8; 2 до Коринтян 6:2), на світ, безпосередньо перед "днем Господнім", тобто перед сьомим тисячоліттям, обрушаться гнівні покарання та страшні муки. В Євангелії від Матвія 24 та в інших текстах, сам Господь Ісус вказав на різні супровідні події. Він говорив про війни і про воєнні чутки, землетруси, голод і лиха всіх видів і додав: „А все це початок **терпінь породільних.**“. Землетруси і різні стихійні лиха будуть зростати, до землетрусу передбаченого в Каліфорнії на західному узбережжі США (розлом Сан-Андреас), який перевершить всіх, і яким займаються вчені весь час. Біль, як правило, приходиться до пологів. Відповідно до Римлян 8:19-22 все створіння разом зідхає й разом мучиться аж досі. Ісус сповіщав про велику скорботи наступним чином: „Бо скорбота велика настане тоді, якої не було з первопочину світу аж досі й не буде.“ (Mat. 24:21).

В Євангелії Від Луки 21, а також і в інших біблійних текстах, сказано, що настане велика скорбота: „І будуть ознаки на сонці, і місяці, і зорях, і тривога людей на землі, і збентеження від шуму моря та хвиль; коли люди будуть мертвіти від страху й чекання того, що йде на весь світ, бо сили небесні порушаться.“ (вірші 25-26).

Ми не можемо докладніше описати немислимі лиха та "апокаліптичні гнівні покарання", передбачені в Святому Писанні, які прийдуть на нечестиве людство після викрадення "Церкви-Нареченої" Ісуса Христа. Господь Бог велів людям підкорити землю, яку дав їм, і жити в спілкуванні з Ним. Відокремленою від Нього, людина руйнує землю та саму себе. Фахівці говорять стурбовані про забруднення повітря, води та землі, про небезпеку виникнення діри в озоновому шарі, про «парниковий ефект», внаслідок якого почнеться кліматична катастрофа - до руйнування озонового шару, внаслідок якого сонячне світло стане **в сім разів потужніше**, ніж зазвичай,

відповідно до пророцтв Святого Писання. Так написано: „І світло місяця стане, немов світло сонця, світло ж сонця **усемеро** буде ясніше, як сімох днів, у той день, як Господь перев'яже зламання народу Свого та загоїть поранення вдару Свого!“ (Ісаїя 30:26).

"Провидцеві" Іванові було показано це на острові Патмос наступною картиною: „А Ангол четвертий вилив свою чашу на **сонце**. І дано йому палити людей огнем. І спека велика палила людей, і зневажали вони Ім'я Бога, що має владу над карами тими, і вони не покаялися, щоб славу віддати Йому.“ (Об'явлення 16:8-9). В ті часи "день благодаті і спасіння" вже пройде, і люди не зможуть повернутися до Бога. Для багатьох це буде страшним пробудженням, але "занадто пізнім назавжди".

Після спалення поверхні землі, сонце заміниться на темряву, бо написано: „... Заміниться сонце на темність, а місяць на кров перед приходом Господнього дня, великого та страшного“ (Йоїл 3:4, Дії Апостолів 2:20). „і сонце зчорніло, як міх волосяний, і весь місяць зробився, як кров, і на землю попадали зорі небесні, як фігове дерево ронить свої недозрілі плоди, коли потрясе сильний вітер ... І земні царі, і вельможі та тисячники, і багаті та сильні, і кожен раб та кожен вільний, поховались у печери та в скелі гірські. та й кажуть до гір та до скель: *Поспадайте на нас, і позакривайте ви нас від лиця Того, Хто сидить на престолі, і від гніву Агнця; Бо прийшов це великий день гніву Його, і хто встояти може?*“ (Об'явлення 6:12-17).

Так як Бог у Своїй любові та милості, дав людству можливість спасіння через вступ до ковчегу за часів Ноя, до катастрофи неминучої повені, так само і Слово Боже показує нам, як ми можемо уникнути несподіваної смерті, знайшовши спасіння в Ісусі Христі (1. Петра 3). Ті, хто вірить в послання Його Євангелії і піддається підготовці, отримає силу, щоб змогти уникнути всього того, що має відбутись, та стати перед Його величністю (Від Луки 21:34-36). У зв'язку з цим є вираз Ісуса Христа: „Коли ж стане збуватися це, то випростуйтеся, і підійміть свої голови, бо зближається ваше визволення“ (Від Луки 21:28).

Атмосфера "кінця світу" не є доречною та не приносить вирішення. Не панікуйте, тут потрібно зосередитись та повернутись. Заповідь цих часів звучить так: „Спаси свою душу!“, бо „Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занепасть?“ Час благодаті добігає кінця. Зворотний відлік вже почався. Останній Божий заклик прозвучав як труба. Хто хоче прийти до Бога, вів повинен зробити це зараз.

Наступний біблійний текст попереджає нас про це: „День же Господній прибуде, як злодій вночі, коли з гуркотом небо мине, а стихії, розпечені, рунуть, а земля та діла, що на ній, погорять. А коли все оце поруйнується, то якими мусите бути в святому житті та в побожності ви, що чекаєте й прагнете скорого приходу Божого дня, в яким небо, палючися, зникне, а розпалені стихії розтопляться? Але за Його обітницею ми дожидаємо неба нового й нової землі, що правда на них пробуває.“ (2 Петра 3:10-13).

Ми могли б навести багато біблійних текстів на цю настільки широку тему. Все, що написано протягом тривалого часу, незабаром стане історією. Проте, ми повинні діяти мудро та нормально спланувати наше життя, тому що час та годину не знає ніхто; нам просто потрібно уважно ходити з Богом та весь час бути готовими до зустрічі з Господом. Цей останній час, в якому ми зараз живемо, Ісус Христос порівнював з днями Ноя та часами Содому і Гоморри (Від Луки 17: 26-30). Ніхто не буде заперечувати, що зараз набагато гірше в усьому світі. Світ заблуканий від Бога є тепер, як і тоді, готовим до суду. Бог надає обидві: благодать для тих, хто знаходить притулок в Ньому і приймає спасіння своєї душі, але і суд для тих, хто відкидає Ісуса Христа. Яким буде ваш вибір?

ОСТАННІЙ ЗАКЛИК

Перш ніж знову прийде Господь Ісус, в останній раз по всьому світу повинна збутися дана Ним заповідь (Від Марка 16, 14-18). „І проповідана буде ця Євангелія Царства по цілому світові, на свідоцтво народам усім. І тоді прийде кінець“ (Від Матвія 24:14).

Ніколи дотепер не було можливо як зараз, виконати це завдання за допомогою засобів масової інформації. Символічно це було показано провидцеві Іванові на острові Патмос в наступній картині: „І побачив я іншого Ангола, що летів серед неба, і мав благовістити **вічну Євангелію** мешканцям землі, і кожному людові, і племені, і язичу, і народові.“ (Об'явлення 14:6).

Досить відомо, що з часів Реформи виникали все нові глибокі духовні пробудження, які все глибше проводили в Слово Боже та все ближче до Бога. Хто добре обізнаний в цьому відношенні, той знає що з настанням двадцятого століття по всьому світу почалися потужні Духовні дії і особливо після другої світової війни, відбувся прорив до сповіщення апостольської істини.

Для особливих подій, Бог послав Своїх рабів та пророків, яким Він відкривав Свою таємницю (Амос 3:7). Ми згадуємо про Ноя, Мойсея та тих, хто був піднятий протягом всієї історії церкви. Як було обіцяно в Ісаї 40, 3 та Малахії 3:1 і підтверджено Самим Ісусом Христом в Євангеліях, Іван Хреститель виступив як попередник перед першим пришествям Ісуса Христа, з "вступною вісткою". Його служіння мало спасительне значення і стояло в безпосередньому зв'язку з подіями в Царстві Божому. Також для цього останнього відрізка благодатного часу Бог виконав свою обітницю перед "днем Господнім" та послав нам пророка Іллю, як і було передвіщено в Малахії 4:5, з "актуальною вісткою" і відкритим Словом перед другим пришествям Христа. Сам Ісус Христос підтвердив цю обітницю в Матвія 17:11, яка була тоді для майбутнього, та вказала і на служіння Івана, яке вже відбулось (вірш 12). Тепер мова йде про підготовку дороги для Господа та повернення серця дітей Божих до вчення та практики апостольських батьків, точно так як раніше йшлося про повернення серця старозавітних батьків до дітей Нового Завіту (Від Луки 1:16-17). Тут ми маємо справу із заключними подіями в історії спасіння та вдосконалення Новозавітної Церкви.

Духовними пробудженнями і цілющими проявами, які почалися в 1946 році, яким я був свідком в 1949 році, були пізніше охоплені також великі народні церкви і всі великі християнські спільноти. Сотні євангелістів, навіть найвідоміші тепер, були переповнені натхненням та почали своє власне служіння. З тих пір по всьому світу почалися міжконфесійні зустрічі, необмежені євангелізації, були створені збори "Ділових людей повного Євангелія" та відбулися харизматичні зустрічі різного типу. Тепер молитви за хворих та духовні дії більше не належать до певних груп меншин, а практикуються майже в кожній християнській конфесії та визнаються навіть засобами масової інформації. Незважаючи на це, євангелісти і церкви залишилися в своїх небіблейських традиціях та навчаннях, навіть не усвідомлюючи цього.

Багато віруючих чули про вищезгадане пробудження, яке почалося після Другої світової війни. Проте, лише деякі люди знають сьогодні, як, коли і через кого Бог почав цю дію. Преподобний Гордон Ліндсей з Далласа, штат Техас, США опублікував в 1950 році книгу під назвою "ВІЛЬЯМ БРАНХАМ - ЧОЛОВІК, ПОСЛАНИЙ БОГОМ." У цій книзі, він сказав, що 7 травня 1946 року Вільям Марріон Бранхам отримав божественне, надприродне доручення, як цього отримав апостол Павло. Це божественне доручення з особливим значенням для плану спасіння було дано Самим Господом. Гордон Ліндсей писав про те, що цей чоловік, який знайшов благодать Божу, та незвичайним чином був використаний та підтверджений Ним за апостольським зразком. Люди збирались в великих кількостях, чого ніколи раніше не відбувалося. Наприкінці 49-их років, багато інших євангелістів почали проводити збори пробудження і зцілення. Різниця між Вільямом Бранхамом та всіма іншими, які появились пізніше, полягає в тому, що цей Божий чоловік найбільше значення в своїх проповідях надавав біблійному вченню, з самого початку свого служіння, поки він не був узятий, щоб бути з Господом в 1965 році.

У другій хвилі пробудження євангелісти вже мали свої власні програми. Те, що відбувається зараз в так званій "третій

хвилі пробудження", це просто обурливо, з точки зору Святого Писання. Проповідується «Євангелія процвітання» і говориться про ознаки та чудеса; проповідники витрачають більше часу на збір грошей та подарунків, ніж для проповіді. Багатьом з них вдалося стати мільярдерами. Їх передбачувана "демонстрація сили" це скоріше спектакль у супроводі відповідної музики. При більш уважному розгляді, немає жодної божественної суті в проповідуванні Слова. Вічно чинне Євангеліє більше не проповідується. Воно стало особистим посланням-євангелієм, яке кожен на свій розсуд передає далі. Якщо Бог підтверджує Своє Слово зі слухачами та відбуваються зцілення, це зовсім не означає, що вчитель або євангеліст або чудотворець є правильним. Щороку мільйони людей подорожують до так званих "святих місць", сподіваючись пережити диво. Коли євангеліст обіцяє страждаючим людям чудесне зцілення від Бога, тоді вони збираються у великих кількостях. Але зцілення доводить лише те, що Бог є вірним і відповідає на молитви тих, хто вірить в те, що Він обіцяв. Духовні благословення приходять на всіх тих, хто цього бажає, бо написано: „щоб вам бути синами Отця вашого, що на небі, що наказує сходити сонцю Своему над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і на неправедних.“ (від Матвія 5:45).

За словами нашого Господа, праведні та неправедні живуть разом. Підробка настільки схожа на правду, що говориться: „Ото, Христос тут. Ото там.“ Він попередив нас про це, кажучи: "Бо повстануть христии неправдиві (помазані Духом) і неправдиві пророки. і будуть чинити ознаки та чуда, щоб спокусити, як можна, і вибраних“ (Від Марка. 13:22). Насправді Бог присутній лише там, де Він може показати Свій шлях і може виконувати Волю Свою; там , де є Його Слово і Дух, і навчання і практика узгоджуються з Біблією.

Слово Господа нашого дає нам необхідне роз'яснення в цій точці: „По їхніх плодах ви пізнаєте їх.“ (Від Матвія 7:16), значить не по дарах Духа, які можна собі привласнити або взяти за приклад, а по плодах Духа (До Галатів 5:22-23), які повинні рости і свідчити про яке "дерево" тут власне йде мова.

Не духовний дощ має вирішальне значення, а рід насіння, що знаходиться в серці, на яке падає дощ, тому що кожне насіння приносить плоди за родом своїм. Як добре, так і недобре насіння виростають на тому самому полі цього всесвіту. Господь говорить: „Залишіть, хай разом обоє ростуть аж до жнив“ (Від Матвія 13:30). Під час жнив будуть зв'язувати та спалювати кукуль, а пшениця буде зібрана в Його житницю. Повинно виповниться так само і те, про що Господь сказав: „Багато-хто скажуть Мені того дня: Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили?“ І їм оголошу Я тоді: Я ніколи не знав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня” (Від Матвія 7:22-23).

Здається, що переважна більшість з тих, хто шукає Господа знаходять задоволення в урочистій атмосфері цих зборів (що більше схожі на спектаклі, ніж на релігію), і більшість з них перебувають і далі в цих успадкованих навчаннях і традиціях, замість того, щоб щиро шукати та дотримуватися Божої ради. Ті дійсно щирі будуть розслідувати Писання та будуть діяти відповідно до нього. Бог допоможе їм досягти стану первинної Церкви. Тільки ті, хто щиро шукає, той знайде, а хто стукає, тому буде дозволено увійти, а ті, хто залишиться до кінця будуть блаженні.

І справжні біблійно-віруючі прагнутимуть відповідати у всьому Святому Писанні. Для них буде дійсне тільки апостольське вчення про Божество, хрещення, вечерю і т.д. ; вони поставлять в практику апостольський зразок в будь-якому вигляді, таким яким він був на початку і який повинен залишатися таким до кінця. Всі, хто належить до Церкви Господа, стануть на цю біблійну основу та переживуть цю завершальну роботу Бога та їх удосконалення до дня Ісуса Христа, який дуже близько (До филип'ян. 1:6).

ЗАКЛИК ПРОБУДЖЕННЯ

Необхідність в останньому заклику та запобіганню впливає сама собою в результаті поточних подій. Ніхто не може пройти байдужим багато часу мимо виконання незліченних передбачених пророцтв. Все несправджене біблійне пророцтво має справдитися тепер. Пророкові Даниїлу було наказано: *„... заховай ці слова, і запечатай цю книгу аж до часу кінця. Багато-хто дослідять її, і так розмножиться знання.“* (Даниїл 12:4). Тільки тоді, коли прийде час для виконання біблійних пророцтв, відкриється наш розум до нього.

Кожному читачеві необхідно дати поштовх, щоб він серйозно розібрався з цією тематикою. Це насправді стосується особисто Вас. У Бога є план з людством, який є ясным і видимим. Тільки ознаки та чуда не є критерієм. Святкова атмосфера не діє перед Богом. У Нього все повинно бути в порядку. Тепер ми повинні слідувати тому же сповіщанню Слова та тій же практиці з часів апостолів по відношенню до Писання, яке засноване на Слові Божому та прикріплене в Ісусі Христі.

Зі справжньою повагою, всі, хто бояться Бога, повинні визнавати, вірити та чекати виповнення і прожити обітниці для останньої епохи, які були дані Церкві Христовій. Перед поверненням Христа, потрібно щоб спочатку все було біблейно упорядковано та відновлено, за зразком первинного християнства; так сказано в Діях Апостолів 3:21: *„... що Його небо мусить прийняти аж до часу відновлення всього, про що провіщав Бог від віку устами всіх святих пророків Своїх“.*

Вічне життя і вічне спасіння не можна опосередковувати релігійною процедурою або християнською установою. Воно дається кожному через особисто пережите спасіння з Богом через віру в Ісуса Христа, розп'ятого і воскреслого переможцем. У цьому корениться рятівна віра в отримане спасіння та відпущення, віра яка походить від проповідування Євангелії (До Римлян 10). Тільки той, хто отримав вічне життя через свій

власний досвід спілкування з Богом буде жити вічно. Воно стане у нас Силою Божою (1 до Коринтян 1:18).

Кожна людина повинна мати свій власний досвід спілкування з Богом, пережити покаяння і відродження від Духа (Івана 3: 6), щоб досягти впевненості в спасінні (До Римлян 8:16), щоб бути наповненим Святим Духом (Дії Апостолів 2:4) та запечатаним (До Ефесян 1:13). Бог примири́в людство, також і особисто Вас, з душею Своєю в Ісусі Христі, Господі нашім. (2 до Коринтян 5, 19). Рятівна віра з'єднана зі звісткою Євангелії: *„ПримирітьсЯ з Богом!“*.

В кінці, ми хочемо зазначити, що є люди, які бачать Бога в усіх релігіях і одночасно порівнюють Ісуса Христа з будь-якими релігійними філософами. Це дійсно дуже боляче. Наш Господь і Спаситель відрізняється як небо від землі від всіх релігійних засновників. Віра в Нього є одночасно вірою в Самого Бога, пов'язаною з надією і вічним спасінням. Насправді це образа порівняти Його, Господа слави з яким-небудь самозваним пророком. Всі засновники релігій були поховані разом з їхніми ідеями. Жоден з них не воскрес. Адже вони були такими ж людьми як і ми, і не могли допомогти ні собі, не іншим. Їх послідовники будуть перебувати там же, де і вони. Існує назавжди тільки Один, Який міг сказати: *„Я дорога, і правда, і життя ...“*; і ті, які слідуєть за Ним, будуть там, де Він. Тільки у Христі Бог зустрівся з нами особисто; Тільки в Ньому ми особисто можемо зустрітисЯ з Богом. Був тільки Один, через Якого Отець небесний відкрив Себе Самого на землі, тобто в народженому Сині, Ісусі Христі, в якому Він зробив нас Своїми синами і дочками. *„... призначивши наперед, щоб нас усиновити для Себе Ісусом Христом, за вподобанням волі Своєї“* (До Ефесян 1:5).

Якраз в кінці, перед поверненням Христа буде кристалізуватися на зовні поточної релігійної суміші, громада біблійно віруючих, під верховенством Христа, не організації, а живого організму - Тіло Христове. Вже незабаром має статисЯ великий прорив до безкомпромісного стародавнього сповіщення і практики за прикладом дій апостолів и таким чином,

"закінчення Реформи" в Церкві Господа. Як було розпочато під час апостолів, так це повинно бути знову в кінці. У Новозавітній Церкві дії апостолів являють собою єдиний чинний зразок перед Богом. Біблійні дні повернулися! Ісус Христос є Той же, що і вчора і сьогодні і на віки вічні!

Дорогий читачу,

Я сподіваюся, що ці виразні слова Вас не роздратували, але можливо в цих презентаціях ви побачите путівника до неба та шляху спасіння. Віра, яка приносить спасіння, це не віра в мертву релігію, а в живого Господа, Який воскрес із мертвих, вознісся на небо і повернеться. Він не тільки сказав: „Я воскресення й життя“, але приніс безперечний доказ і взяв на Себе відповідальність за наше воскресіння. Це єдиний шлях, яким повинні ступати ті, хто бажає спасіння. Той, хто хоче досягти вічної мети, повинен відділитися від усього, що не містить первинного божественного походження, залишити релігійні традиції та повернутися до Господа.

Належність до релігії не має нічого спільного з спасінням душі, блаженством, яке приходить тільки від Бога. Немає жодного таїнства спасіння і ніякої релігійної процедури, яка б могла привести до спасіння. Тільки у Визволителя ми знаходимо спокутування, тільки в Спасителя маємо спасіння, бо написано: „Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить а гнів Божий на нім перебуває.“ (Від Івана 3:36), Тому що є необхідна щира віра кожної людини в єдиного істинного Бога, Який відкрив нам Себе Самого в Ісусі Христі (Від Івана 17:3).

Навіть найкращі рішення, які знову і знову задумують люди, ведуть їх повз Бога і приречені на невдачу. Людина непорочна перед Богом через її віру в Ісуса Христа. Це безкоштовний дар благодаті наданий людству. Тепер Ви можете прийняти рішення, яке буде діяти вічно. Євангелія від Ісуса

Христа, нашого Господа і Спасителя, повинна стати Вашою власною особистою звісткою радості і звільнення, за допомогою якої Ви би прожили дію і силу Бога.

Вірте тепер, що Господь Ісус поніс також і Вашу вину і помилував Вас! Покличте ім'я Його, так як це багато хто з них зробив у минулі часи. Спасіння було пережито впродовж століть всіма справжніми дітьми Божими. Нікому не потрібно дозволяти далі вводити себе в оману, дозволяючи, щоб йому казали, що в будь-якому випадку все буде в порядку. Все буде в порядку після смерті, у вічності, якщо Ви приведете себе в порядок в житті. Кожен може особисто пережити Боже спасіння і отримати впевненість у тому, що його гріхи були відпущені, і він був прийнятий Господом.

Спробуйте прямо зараз, після того, як Ви все прочитали до кінця, вступити в розмову з Богом, а саме в молитві. Говоріть з Ним і просто вірте, що і для вас є дійсним те, що написано: „... Всі провини Твої Він прощає, всі недуги твої вздоровляє; Від могили життя твоє Він визволяє, Він милістю та милосердям тебе коронує“ (Псалми. 102: 3, 4). Будьте впевнені, що заклик Спасителя: „Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою“ (Від Матвія 11:28) дійсний ще й сьогодні, так само як і вислів: „а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть“ (Від Івана 6:37).

„Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства.“ (Від Івана 3, 3). Хто народився згори, буде підкорятися Йому і Його волі, і йому буде відкрито вхід до Царства Божого.

„А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його; що не з крові, ані з пожадливості тіла, ані з пожадливості мужа, але народились від Бога.“ (Від Івана 1:12-13).

„в Якім маємо відкуплення і прощення гріхів.“ (До Колоссян 1:14).

Бо написано:

„А це свідчення, що Бог життя вічне нам дав, а життя це у Сині Його. Хто має Сина, той має життя; хто не має Сина Божого, той не має життя.“ (1 Івана 5:11-12).

Хай цей біблійний текст стане реальністю для всіх читачів, які кличуть ім'я Господа: *„Приємного часу почув Я тебе, і поміг Я тобі в день спасіння! Ось тепер час прийнятний, ось тепер день спасіння!“ (2 до Коринтян 6, 2).*

Цей день може стати найважливішим днем у вашому житті!

У цій брошурі ми змогли лише коротко зупинитися над деякими моментами. Всі ті, хто відчув себе внутрішньо зворушеними і бажають дізнатися більше, ми можемо безкоштовно надати літературу, основу виключно на Святому Писанні. Точно це не було випадковим, це було рішення Боже, щоб ця проста брошура опинилася в ваших руках.

Від щирого серця я бажаю всім Вам рясного Божого благословення.

Евальд Франк

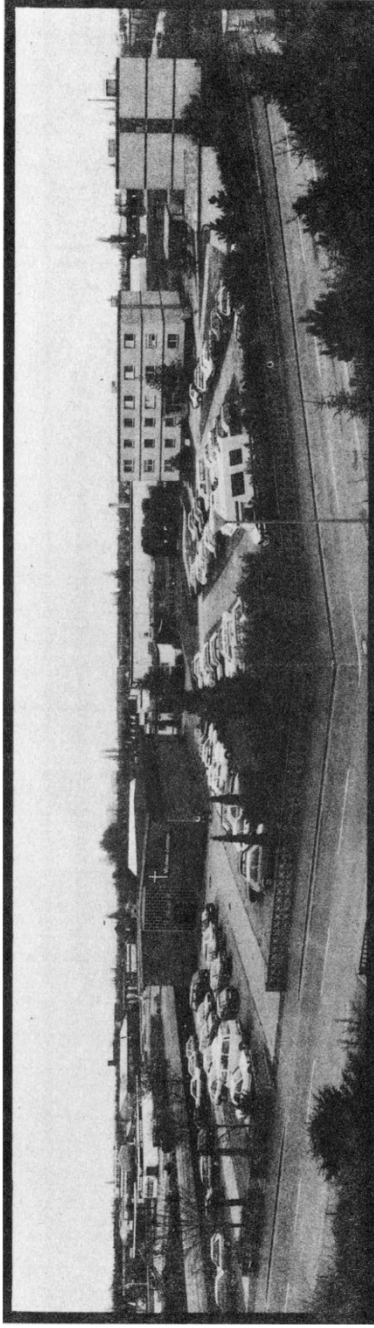
«Freie Volksmission» була заснована в 1960 році. Це міжконфесійна євангельська місія, спрямована на просування Царства Божого. Ми служимо для народу Божого в 140 країнах, відправляючи літературу на багатьох мовах, а також ми відправляємо на запит аудіо, відео касети та DVD-диски з нашими проповідями. Всі матеріали відправляються безкоштовно. Не виписуються рахунки. Гроші і ціни не вказані. З самого початку і до тепер місія фінансується за рахунок добровільних внесків дітей Божих. У квітні 1964 року місія була визнана як користь спільноти і вона використовується тільки для місіонерських цілей щоб передавати звістку про останній час по всьому світу.

Засновник місіонер Евальд Франк вже побував в більш ніж 140 країнах і проповідував як біблійний вчитель. Він провів євангелізаційні кампанії в декількох містах і звернувся по радіо і телебаченню до цілих націй. Як біблійний вчитель, його попросили виступати на міжнародних семінарах, розділяючи Слово Боже з служителями на усіх материках.

Щонеділі на початку кожного місяця, він служить на місцевих зборах в Місіонерському центрі Крефельд, Німеччина. На цих зустрічах беруть участь віруючі з багатьох країн. Синхронний переклад на 12 мов став необхідністю.

Ми були б раді почути про Вас. Всі ті, хто хоче бути проінформованим про духовні біблійні теми, мають в їх розпорядженні літературу. Тому що ми не належимо ні до однієї конфесії, ми не підлеглі, і тому ми можемо дозволити Богові говорити через Своє Слово.

Наша література відправляється безкоштовно і без поштових зборів по всьому світу. Це дійсно "робота про віру", про яку Бог піклувався з самого початку.

Ми були б раді почути про Вас. Для тих, хто хоче бути проінформованим про духовні біблійні теми, мають в їх розпорядженні літературу. Тому що ми не належимо ні до однієї конфесії, ми не підлеглі і тому ми можемо дозволити Богові говорити через Своє Слово.

Наша література відправляється безкоштовно та без жодних рахунків по всьому світу. Це дійсно робота про віру, про яку Бог піклувався з самого початку.